

1011 LISTI

LETO VI

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH — IZHAJA VSAKO SREDO

Štev. 50

„Načrt X“

Bila je temna rimska noč. Tako temna, da bi ji to temo lahko zavidal celo kak papeški konkordat s Spanijo. Po temnih rimskih ulicah se je plazila temna postava v zakrinkanim obrazom, kar je razodevalo slabo vest, s tajinstvenimi kretnjami, ki so izdajale zločinske namere, in izdajal-sko naglico, ki je kazala na pravkar storjeno svinjarijo. Skratka, mož bi bil lahko slika kakšnega ustaškova-tikanskega agenta in praktičnega kristjana — če se ne bi pravkar skrivaj priplazil iz prostorov rimskega »Studio Centri Adriatici« — ene najznamenitejših fašističnih ustanov v Rimu, kamor je pred slabe pol ure vdrl in v katere seveda takim tipom ni treba vdirati ponoči — ko imajo vendar ves dan prost vstop...

Toda zakrinkana postava ni bil tak človek — le tak zločinski videz je vzbujal. Ta postava ni bil namreč nihče drug, kot specialni obveščevalec »Totega lista«, ki je pravkar izpeljal enega svojih najbolj drznih podvigov!

Pravkar je namreč ugra-

bil v prostorih »Studio Centri Adriatici« v Rimu iz varno zaklenjenih trezorov tajinstveni »NAČRT X«.

V tej številki bomo objavili zemljevid Jugoslavije, kakršnega so izdelali specialisti rimskega »Studio« ki bi naj služil delno kot spominski priročnik bivših okupacijskih čet v Jugoslaviji za časa slavne druge svetovne vojne, delno pa tudi kot napotek slavnim mladim italijanskim divizijam, ki bi zaslede ponovno te pokrajine — če bi jih kdo prej zanje osvojil.

Zemljevid je prav tak, kakršen je bil priložen slavnemu »NAČRTU X« in govori sam zase dovolj. Komur pa še kljub temu ni dovolj jase, naj mu služi v pojasnilo priložena

LEGENDA:

Jugoslovanska meja — Confini Jugoslavi: silno neprijetna reč, ki bi jo imeli radi čim dalje proč od nas, posebno če so na oni strani ljudje toliko nesramni in bi jo bili pripravljene celo — braniti!

Trieste: takoj za makaroni, mačkami in paštašuto najpriljubljenejša italijanska jed v ostalem pa: kostanj, po kateri ga bi radi poslali katerega drugega bedaka...

Jelenov žleb: kraj, katerega bi bilo treba s še mnogimi drugimi enostavno zbrisati s površja zemlje — še bolj pa iz junaške zgodovine naših osvobodilnih pohodov!

Fiume: kraj prelepega spomina, kjer je enkrat uspel stari pustolovec d'Annunzio. Sedaj ni več d'Annunzia niti Fiume. D'Annunzio je mrtev, Fiume pa je Rijeka...

Lubiana: kraj, kjer je našim vojakom uspelo nekaj najpomembnejših osvojitvev. Nekaj tamkajšnjih »lahkih damic« je namreč izjavilo, da je pod Italijani najlepše.

Spalato: starorimsko mesto, kjer je že pokojni cesar Dioklecian lovil ribe. Škoda, da danes ne živi več — namreč Dioklecian, kajti sicer bi morda le lahko dokazali, da je Spalato bil vedno italijansko mesto!

Bosenski gozdovi: silno neprijetni kraji polni neprijetnih spominov. Njih se je najbolje po možnosti čim bolj izogibati, prav tako kot slovenskih, hrvaških, srbskih, makedonskih in drugih gozdov v Jugoslaviji.

Zagabria: nesojeno prestolno mesto italijanskega vojvode od Spoleta, kar dokazuje popolnoma italijanski značaj tega mesta.

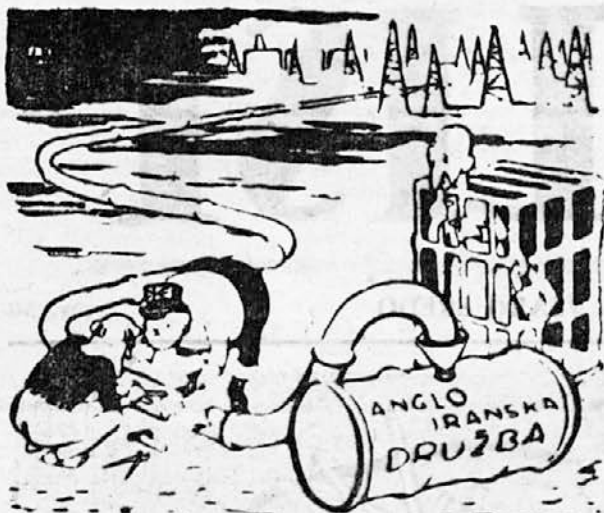
Ragusa: slavno staroitalijansko mesto, kjer je uspelo uničiti našim junakom med zadnjo vojno v poedinskih bitkah in podvigih največ sovražnikov.

Monte Negro: prekrasna romantična italijanska pokrajina, ki ima samo to slabo lastnost, da v njej ni Italijanov, razen nekaterih, ki so neprostevoljno ostali tam...

Belgrado: kraj, kjer so našli lonec z dva tisoč let starimi makaroni — dokaz, da je to bilo že takrat tipično italijansko mesto!

Začetek Anglo-Iranskih pogajanj

NOVI GLAGOLI

Blagopokojni Hitler je začel pred dobrimi 10 leti s produkcijo novih aktualnih glagolov, ko je dejal: »koventrirati« pomeni neko mesto s pomočjo letalskih napadov zravnati z zemljo. Pozneje se mu je ta glagol sam podrl na glavo...

Našteli vam bomo nekaj sodobnih primerov takšnih glagolov:

NOTIRATI — s pomočjo diplomatskih not mgliti situacijo in zavlačevati rešitev;

KOREJATI SE — nova in zelo priljubljena oblika diplomatsko-vojaške igre »mačka in miš« — pri kateri se pa ne ve, kdo je mačka in kdo je miš;

MAKARTIRATI — histerično se zaletavati, kar komu ni pogodu. Primera z bikom ali purmanom ni popolnoma zgrešena;

KENJATI — pod geslom reda in civilizacije iztrebljati nepotrebne in neugodne domačine v okupirani deželi;

TEHERANIZIRATI — za tuj račun in na tuje povelje soditi lastnim ljudem, ki tujcu niso po godu;

PELLOVATI — trpeti na izrednem apetitu po tujih ozemljih, ki ga spremljajo fašistično riganje in vatikanske skomine!

PESIMIZEM

»Povejte mi, señor,« je vprašal neki Južnoameričan svojega prijatelja Pedra Ibañeza da Strada y Puertomarco y Calvados y Santa Maria Gonzales, »kako dosežete to, da vse vaše prošnje in vloge pri vladi in oblasteh tako naglo in ugodno rešujejo?«

»Westo, amigo,« je dejal Pedro žalostno, »za to se moram zahvaliti samo mojemu pesimizmu! Poglejte — vedno sem prepričan, da moje vloge sploh ne bodo rešili — kaj šele naglo! O tem sem celo tako trdno prepričan, da vsakokrat stavim s pristojnim uradnikom ali ministrom za kako čedno vsotico, da bo moja prošnja brezuspešna in odbita! In vidite, še celo v tem postajam počasi pesimist — vsako stavo namreč izgubim...«

PREHRANA V LJUDSKI DEMOKRACIJI ALI OBVEZNI ODKUP

Rakoši govori skupini članov proizvodne zadruge:

»Jajc ne smete jesti; kajti iz teh se bodo izvalili piščanci...!«

Janoš bači je radoveden: »Naj jemo torej samo piščance?«

»Kje pa!« pravi Rakoši. »Iz piščancev bodo zrastle kokoši!«

»No, dobro, bomo pa jedli kokoši!«

Rakoši ga karajoče pogleda:

»Jej, jej, Janoš bači, tudi to ni prav! Kajti kokoši nesejo vendar jajca...!«

POLOŽAJ NA SVETOVNIH TRGIH

Najvišjo ceno dosegajo v zadnjem času razne diplomatske note. Na žalost do sedaj še niso našli glasbila, na katerem bi te note harmonično izzvenele.

Italija izvaža v zadnjem času izredno mnogo prošenj in groženj — uvaža pa velike količine soli. Dobro poučeni krogi trdijo, da zato, ker tega artikla v nekaterih rimskih glavah zelo primanjkuje.

Amerika izvaža vedno več obljub za pomoč vsakomur, ki bi jo hotel sprejeti — pod pogojem, da je ta pomoč vojaška!

V Angliji so v najvišji ceni dobri kolonialni ministri, ker so očitno blago, ki ga na trgu sploh ni. Sedanjemu kolonialnemu ministru očitajo, da je najslabši kolonialni minister tega stoletja — pri tem pa ne upoštevajo, da je to stoletje za kolonialne ministre najslabše in jih le prerada zaradi tega glava boli...

Nemški cesar Viljem II. je nekoč dejal svojemu adjutantu:

»Ta človek, ta jurist, ki mi je bil pravkar predstavljen, se mi zdi skrajno neprijeten in vsiljiv karierist — razen tega pa tudi močno omejen! Boste videli — ta tip bo postal še dvorni svetnik!«

Ko je umrl slavni avstrijski admiral Tegetthoff, ki je bil rojen v Mariboru, nenadoma dvignil čašo:

»Naj živi Oranija!«

»Nihče ni vedel, čemu Oranija (francoska provinca), toda vsi so dvignili čaše in nazdravili Oraniji. Šele kasneje je uspelo rekonstruirati ves dogodek:

Cesar je zamenjal v mislih kiparja Tiecka s pesnikom Tieckom, pesnika Tiecka s pesnikom Tiedgejem in Tiedgejevo slavno pesnitev »Urania« z Oranijo!

Bermudski rezultati

Tri kokoške so jajce znesle — vprašanje je samo, če ni »žlaprde«...?

Dvakrat Mamie

Neki ameriški časopis je vprašal svoje bralce, katera predsednikova žena jim je bolj všeč: Eisenhowerja ali Trumana. Neki bralec je odgovoril: »Bolj mi je všeč Mamie zaradi tega, ker nima hčerke, temveč sina, ki pa ne zna peti!«

Nande Bula:

LE COPATE SODI NAJ PODPLATAR

(Posvečeno ljubljanskemu kvartetu za sunanje politiko)

Kot s hruskami ne pita rejec kravo, diplomacija ni za vročo glavo. Formalno viklanjati hrbet in ude, sicer pa zmerjati kot Hitler Jude, počenja krtikaster, ne možakar, čeprav se šlično piše kot veljakar.

SVETA NESEBIČNOST...

Sovjetski umetniški strokovnjak vzhiceno dvori lepi plavolasi umetnici v Budimpešti. Skupaj večerjajo, jesta in pijeta, potem pa gresta skupaj domov — k umetnici na stanovanje.

Stoječ še med vrati, umetnica pogleda postavnega sovjetskega instruktora in pravi:

»Morda bi se prej dogovorila še glede materialne strani, dragi...«

Strokovnjak užaljeno dvigne glavo in ponosno izjavi:

»Menda ne mislite, draga, da bom jaz za to sprejel denar...?«

PRAVI POMEN

Pavla bere časopis. — Peter, kaj pomeni pravzaprav »irendentist?«

Peter je previden. Gre najprej pogledat v leksikone, slovarje, priročnike. Končno je našel:

— Veš — to je nemška sestavljenka iz »ire-« in »dentist«, kar pomeni toliko, kot »ponoreli zobozdravnik!«

Pavli pa le nekaj še ni jasno:

— Da so »ponoreli« — to bi kar držalo. Toda čemu za vse na svetu: »zobozdravnik!«?!

AMERIŠKE GROZNJE

»Ti — ti! Premlatim te, ubijem te! Ne — še huje! Pošljem ti kup brzojavk kot McCarty Eisenhowerju...!«

KER OBSTAJA NEVARNOST...

...da bi se svet naveličal hladne vojne, so v Ameriki sklenili, da bi bilo dobro nekoliko porožljati — z denarnico in obljubiti novo denarno pomoč...

...da se rimska vlada kljub tržaskim obljubam ne bo mogla obdržati, mrzlično iščejo kakšno novo — seveda — tujo — pokrajino, s katero bi bilo mogoče zadušiti nezadovoljstvo z domačo situacijo.

...da se v Perziji kaj ne skuha, so vsi zainteresirani pohiteli pristaviti svoje lončke — in vsak s svoje strani pihajo v ogenj ne glede na nevarno bližino nafte.

Zgodovinske reminiscence

Presenečeni Marsovci

»Poglej, pogledj! Tile prebivalci Zemlje, ki so prišli k nam, pa so še tisoč let za nami — atomsko energijo so šele začeli uporabljati...!«

Toti vedež:

Dogodki prihodnjih dni...

Gotovo je, da prerokovati ni lahko. So pa stvari, ki jih lahko skoro za gotovo predvidimo in naš »Toti Vedež« se je specializiral na taka prerokovanja:

Zahodne sile bodo poslale SZ novo noto v zvezi z ukinitvijo hladne vojne, z vprašanjem Nemčije, Avstrije in še kake druge srečne dežele.

Odgovor Moskve bo jasno dokazal, da Zahod skrbi samo za svoje koristi in ne za koristi SZ, ter da so vse miroljubne ponudbe samo pesek v oči demokratičnemu svetu.

Komentatorji na Zahodu bodo dokazali, da Moskva skrbi samo za svoje koristi in da so njene miroljubne ponudbe samo pesek v oči demokratičnemu svetu.

V Egiptu se bo zaostrilo vprašanje Suez in Sudana med Egiptom in Anglijo.

V Keniji in Ugandi bodo novi nemiri, ki pa jih bo vojska uspešno pomirila.

Ministrski predsednik Pella bo imel govor o italijanstvu Trsta in neomajni odločitvi italijanske vlade, da vztraja na zahtevi, naj zahodne sile podarijo Italiji Trst, sicer bo v nevarnosti ratifikacija atlantskega pakta, položaj sedanje vlade, demokracija, evropska civilizacija in stolčki nekaterih rimskih gospodov.

Nekje v Južni Ameriki bo kakšna majhna revolucija. Če ne bo uspela, bo pravočasno udušena.

V Južni Afriki bodo tudi ta teden zapirali črnce in Indijce, ki se upirajo ravnemu zakonu in trditvi, da je to demokracija.

V Ameriki bo McCarthy odkril še nekaj novih komunističnih agentov nad svojimi političnimi nasprotniki.

Nekje na Koreji se bodo še nadalje razgovarjali o tem, kako bi se razgovarjali...

V Indokini bodo Francozi še nadalje napredovali k svojim bazam v — domovini.

V Angliji bo opozicija zagovarjala vladno politiko in bo vlada delala še nadalje po opozicijskem programu.

Po vsem svetu bodo pametni ljudje še naprej pričakovali, da bi tudi njihovi politiki postali pametni...

KAR JE PREVEČ, JE PREVEČ

Nekega škofa, ki je zelo rad potoval, so vprašali, čemu ne potuje tudi v Ameriko — saj prilika bi se že našla.

— Oh, raje ne! je vzkliknil presvetil. — Veste, bojim se morja. Tam je človek le preveč v božjih rokah...

PRITOŽBA

— Poslušajte, kako morete toliko zahtevati za te pisalne stroje?! Tukaj vam ga vračam, da mi ga zamenjate za drugega. Tule dela namreč kar naprej pravopisne napake...

PODOBNOST

— To je pa gotovo tisti šotor, v katerem so se tako dolgo vlekle pogajanja!
— Ne, to je šotor, v katerem prepričujejo ujetnike, ki nočejo domov!

ČUDNO

— Res je to čudno! Nisva niti Angleža in niti v Keniji ali Ugandi, pa me je le nekako strah...

HVALA BOGU!

Skot v Reimsu v Franciji je bil hipohonder in vedno silno v skrbeh za svoje zdravje. Nekoč je pri nekem slavnostnem kosilu sedel poleg odlične dame. Nenadoma se mu je zazdelo, da se ne počuti dobro in se nasloni ves blede nazaj na stol ter reče:

»Sedaj je tako daleč, madame! Po vsej levi strani me je udarila kap!«

»Kako to veste, presvetil?« se je prestrašila dama.

»Tako — pravkar sem se vščipnil v levo nogo, pa sploh ničesar ne čutim!«

»Ah, presvetil, hvala bogu, ni tako hudo!« je dejala dama, »saj ste vščipnili — mene!«

PRIZNANJE

— Tovariš natakak — danes pa moram priznati — kava je res odlična! Je to zato, ker se je sedaj kava pocenila?

— O, hudirjal! Pa se vendar nisem zmotil in vam prinesel kavo, ki je bila pripravljena za našega direktorja...?

MEDITACIJA

»Takšnale klobasa je resnično božanska jed! Samo bog menda ve, kaj vse je v njej...!«

NEKAJ BRUN V TUJEM OČESU

Obzirnost je tisto, kar zahtevamo od drugih!

Priljubljen nisi takrat, če te ljudje opazijo, temveč takrat, ko te pogrešajo.

Ce hočeš pasti ljudem v oči, se ravnaj kot prvi po novi modi, ali zadnji po stari.

Enemu manjka, da bi si skoval srečo, nakovalo, drugemu kladivo, večini pa ogenj.

Marsikdo se tolče ob prsi, da je velik borec, pa je le malenkosten nergač.

LETA 1973

— Nič posebnega! To je neka podkomisija OZN — sedaj že dvajset let razpravljajo, čemu so jih sploh postavili in kateri komisiji bi morali predložiti poročilo o svojem delu...

PRAKTIČNA MORALKA

Učitelj poizkuša pojasniti otrokom, kaj vse store starši zanje, kako skrbijo in se mučijo. Naposled pa vpraša:

»No — vse to nudijo starši otrokom. Kako pa se otroci najbolje oddolžijo svojim staršem za vse to?«

V kotu se oglasi nadebudna učenka:

»Z otroškimi dokladami!«

V KAVARNI

»Res sem vesel, da ste se končno prebudili. Ze dve uri čakam na to!«

»Čemu pa?«

»Rad bi odšel, pa sedite na mojem klobuku...«

INTERESANTNA STATISTIKA

»Da, zelo zanimivo! — Pravkar smo ugotovili, da smo za časa korejske vojne porabili točno štiri in pol tone papirja na vsakega moža v aktivni vojaški službi...!«

Nairaje bi bil...

... nogometna žoga ki bi šla vedno v goll
... biciklist, ki ima vedno luč na kolesu!
... direktor, ki ima 100 metrov do doma!
... cestna svetilka, ki bi samo ponoči gorela — ampak zato vsako noč!

... časopis, ki bi redno izhajal
... francoski minister s stalno službo!
... petrolej, za katerega ne bi bilo sporov!
... italijanski vojak brez strahu!
... stanovanjski urad brez prošenj za stanovanjal in papir, ki vsega natiskanega ne bi prenesel!

Lev Nikolaievič in praktično krščanstvo

Veliki ruski pisec Lev Nikolaievič Tolstoj je zelo upošteval takozvano »praktično krščanstvo«. Nekoč je srečal na ulici žandarja, ki je s silo vlekel na stražnico nekega pijanca, ga pri tem mlatil ter zmerjal.

»Ali znaš brati, sin moj?« je vprašal Tolstoj žandarja.

»Da, vaša milost!« je odgovoril žandar.

»Imaš doma sveto pismo?« je vprašal dalje Tolstoj.

»Ne!« je priznal žandar.

»Torej pojdi, si kupi sveto pismo in prečitaj zapoved: Ljubi svojega bližnjega kot samega sebe!«

Žandar je pogledal malce začudeno, nato pa vprašal:

»Ali zna Vaša milost brati?«

»Seveda!« je odgovoril slavni pisec začudeno.

»Pa ima vaša milost doma Pravičnik žandarmerijske službe?«

»Ne!« je še bolj začudeno priznal Lev Nikolaievič.

»Potem pa si naj Vaša milost kupi Pravičnik žandarmerijske službe in si naj prečita poglavje, kako je treba aretirati pijano potepuho...!«

Strašen hotel!

Ce želite sebi dobro — mene poslušajte! Nikar ne hodite nikoli prenočevat v ta hotel!

Pravzaprav je bilo dobro, da sem takrat že brzojavno rezerviral sobo. Hotel je bil nabito poln in jaz sem dvojno užival, ker sem imel sam svojo sobo z eno samo posteljo! Res užitek — posebno pa še, ker je bila sobarica pravi bonbonček — Metka da ji je ime, sem kmalu izvedel, le ves večer je bila zaradi mnogih gostov tako zaposlena, da sem komaj uspel, ji zašepetati na uho nekaj lepih besed in jo dvakrat nežno včipniti.

Bilo je okrog enajstih. Pravkar sem legel v posteljo, ko je potrkalo.

»Naprej!« sem dejal in bil takoj nato zelo vzradoščen. Bila je namreč Metka.

»Hotela sem pogledati, kako spite!« je dejala z očarujočim nasmehom.

»Kako lepo od vas, Metka!« sem dejal drhte.

»Ali je postelja dobra?« je hotela vedeti.

»Odlična, Metka!«

»Dovolj široka?« je vprašalo še pristržno dete.

»Za samca kar preširoka, Metka!« sem tako hrepenče vzdihnil, da bi še kamen skopnel.

»Tudi jaz sem si mislila!« je prikimala

»Metka! Bila je očarujoča v zadregi, ko se je umaknila za korak od postelje. Nisem hotel izgubljati časa:

»Metka! Ne veste, kako prijetno je v postelji!«

»Pa vendar pravite, da je dolgočasno biti sam...«

»Oh, Metka, kako dolgočasno!«

»V dvoje bi bilo lepše — ali ne?« je navihano vprašala.

V njenih očeh sem videl nekaj, nekaj...

»Metka! Kako morate

tako vprašati! Bilo bi prekrasno!...«

»In topleje tudi, kajne!«

»Mnogo topleje, Metka!«

Metka je neodločno zastala:

»Pa bi vi...?«

»Se vprašate, Metka! Za vas...!«

»In bi hoteli...?«

»Seveda bi hoteli!«

»... in bi se pomaknili nekoliko na stran?«

Stisnil sem se na eno polovico postelje — več kot pol je bilo na razpolago.

»Poglejte, Metka!« sem vzkljnil. »Koliko prostora!«

»Torej smem...?«

»Seveda smete!«

»In ne boste zamerili?«

Obljubite!«

»Obljubljam! Prisegam, Metka! Kako bi vam zameril, Metka?!«

»Prav!« je nato dejala Metka in stopila k vratom, jih odprla in spustila v sobo nekakšnega debeluharja s kovčkom v roki:

»Ta tovariš je tako prijazen in vam bo odstopil polovico postelje!« je dejala neznancu in nato izginila iz sobe.

... ..

Pravim vam, popolnoma nemogoč hotel! Tudi ženi sem povedal, da je to popolnoma nemogoč hotel. Nikoli več ne pojdem tja — verjemite mi!

ODKAR TUDI PODJETJA POSILJAJO PLOŠČE PO ŽELJAH

»In te plošče, dragi poslušalci, vam je poklonila Tovarna za izdelavo posteljnih vložkov, madrac in divanov...«

Kakor pri kartah

— Mon Dieu! Propadli smo: ČRNI PETER!

GLEJ, GLEJ!

V neki krvni žili blizu srca sta se srečala dva bacila. »Ti ljubi bog,« je vzkljnil eden, »ali ste bolni sošed, da ste videti tako slab?«

»Oh, nikar — pazite se, prijatelj, pazite!« se je branil drugi, »nikar se mi preveč ne približajte! — Veste, bojim se, da sem se nalezal kje penicilina...«

HUDE SANJE

Prizorišče: Fakir spi na svoji postelji iz žebeljev. Nenadoma plane ves prestrašen pokonci — z obraza mu odseva smrtna groza. Zena ga vpraša: »Česa si se tako prestrašil?«

»Ah, nič, nič!« jo pomiri fakir, »sanjal sem, da sem spal na pernicah...«

P i k e c :

SONET TORI

(nemški kobili holštajnske pasme)

Bila odlična športna si kobila.
(V »Poročevalcu« berem te podatke,
a za kulturo so vrstice kratke.)
Na kmetih si po vojni se rodila.

V državnem hlevu si se prevzgojila
(tu začutila borbene popadke),
od takrat tvoje zmage so vse gladke,
vsa dirkališča si si osvojila!

Umrla si in spomenik dobila.
Vsak učenjak zavida ti, kobila.
(Sa) za kulturo menda ni prostora.)

Življenjepis o tebi, draga Tora
v vrsticah šestdesetih je razvlečen
če konj bi bil kulturnik, bil bi srečen!

(V isti številki časopisa so odpravili jubilej zaslužnega slovenskega glasbenega delavca J. Betteta z osmimi vrsticami.)

KREG OKROG KREGARJA

Kregarjeva dela Vidmar krega:

»Slike te, so miselna zadrega.
Menašerja v hvali kar zanaša,
Kregarja za klasika proglašaja!

Kakšna pa je tukaj sodba naša?
Ni umetnost vse, kar je le paša
barvna, rebus, zmešana križanka,
mojstrsko nesmiselna uganka!

Jasnosti želimo, po domače:
hlače naj na sliki bodo hlače!
Ne pa, da pod sliko se bo bralo
kot naslov: »Spomin na katedralo.«

KONSEKVENTNOST

Z napakami majhnimi rad koketiraš —
to je navada že pač od nekđaj!
Vélike raje zakamufliiraš —
praviš, da to je le »trden značaj!«

PRERANO VESELJE — OJ KJE SI DOMA?

— Hura! Draga žena! končno sva vendar odplačala te nesrečne obroke za tvojo obleko, perilo in nogavice!

— Prekrasno, možek! Sedaj lahko kupiva na obroke še krznen plašč!

POTOVANJE V BEOGRAD

»Ste potovali v Beograd? No, kako vam je bil všeč? Gotovo ste si tudi ogledali Avalo?«

»Oh, seveda! Zelo lep kino je, le na žalost so takrat vrteli neki domači film...«

DOBER RADIO

— Kako deluje tvoj novi radio?
— Kot lokomotiva! Žvižga na vsaki postaji!

PONEKOD JE RES TAKO

Tujec pride v neki kraj in vpraša pastirja, ki je na gmajni pasel svinje:

»Hej, ali je tu v bližini mesnica?«

»Ne — to kar tako smrdi, so moje svinje!«

JE PA VENDAR RAZLIKA

Pri Primoževih imajo gostilno. In ker je v gostilni ter gospodinjstvu mnogo dela, imajo tudi Ano. Ana je tista, ki streže v gostilni, istočasno pa pomaga tudi pri vseh drugih delih.

Prav takrat pa je bilo precej dela in Ana je svinjam hrano kar na hitro skuhalo ter vrgla v korito. Pri tem jo zaloti gospodar, stari Primož:

»Krucifiks, dekle!« se je zadril, »kako pa daješ svinjam jesti! Ali misliš, da so to gostje v gostilni...?!«

IZVEDENEC

»Torej vi tajite, da bi sodelovali s soobtoženim Petrom Cvekom pri vlovu v tekstilno trgovino?«

»Seveda, gospod sodnik! Mene je gospod Cvek samo povabil kot izvedenca za tekstil...«

PRAKTIČNA IZNAJDBA ZA ČAS SESTAVLJANJA PRORACUNOV

»Vidite, ta očala so kot zanašča za vse tiste, ki imajo posla s sestavljanjem proračunov: Ena stran vam povečuje — to je za dohodke, druga stran pa zmanjšuje — to je za izdatke!«

ODKRITOSRČNEŽ

»Zakaj pa so zaprli Jako Koritarja?«

»Zaradi odkritosrčnosti!«

»Da, da! Vidite, tudi vi ste prišli na to, da dandanes človek ne more svobodno govoriti!«

»Res je! Jaka je namreč priznal vse, kar je poveril...«

VZDIH

»Edina dobra stran avtomobilov je v tem, da mi kolesarji nismo vsega krivili!«

»Ali ti lahko zaigram svojo zadnjo skladbo?«
»Seveda — če je le res zadnja!«

BOLEZENSKI ZNAKI

Dravnik pregleduje starega Stefana:

»Tako, tako! Ali se ponoči kaj potite, vas močno mrazi?«

»O, pač, tovariš doktor!«
»In potem dobite zopet vročino, da vam vse gori, kaj?«

»Da, dal Prav tako, tovariš doktor!«

»Potem vas pa zopet stresa in šklepetate z zobmi?«

»Tisto pa ne, tovariš doktor! Zobe imam v kozarcu...!«

MUZIKALNOST

»No, Dragec, kateri instrument ti najbolj ugaja?«
»Solski zvonec tisti trenutek, ko me profesor pokliče pred tablo!«

MAJHNO ZADOŠČENJE

...če človek ne čaka sami

RESNICE

Aleksander Dumas je nekoč dejal:
»Samec se dolgočasni povsod, poročen možki samo doma!«

Charles Darwin je dejal o nasprotnikih svojega sistema:

»Res je čudno, da se teoriji o razvoju človeka iz opice najbolj upirajo tisti, ki so z ozirom na svoj možganski razvoj od njih najmanj oddaljeni!«

Pesnik Björne pa je ugotovil:
Ko je Pitagora končno našel svoj slavni izrek, je iz hvaležnosti žrtvoval bogovom čredo volov. Od tistih časov trepetajo vsi voli, kakor hitro se pojavijo na svetu kaka nova resnica...

GLAVNO, DA JE PRAV

Ko je Charles Ploetz — slavni francoski slovníčar čutil, da se mu bliža zadnja ura, je vzdihnil:

»Priatelj, je meurs! Lahko pa se prav tako reče: Je me meurs! Oboje je pravilno!«

iz dejja pod kap

Moderen kubističen slikar je vodil skupino obiskovalcev skozi svoj atelje in jim razkazoval svoje slike. Gostje so s strahospoštovanjem gledali podobe, ki so prikazovale nič in vse, ko jih je umetnik pripeljal do prav posebno zmešano poslikanega platna:

»To pa je portret moje žene!« je pojasnil slikar.
Neki obiskovalec pa je zmajal z glavo in dejal potihoma svoji sosedu:
»Upam samo, da ta dva ne bosta imela otrok!«

Na velikem reprezentativnem večeru, ki ga je priredilo mesto New York v Waldorf-Astoria hotelu samo za najbogatejše družine Amerike, so prišle milijonarjeve žene v svojih najbogatejših toaletah in seveda tudi draguljih. Jasno, da se tudi ni manjkalo medsebojne zavisti, obrekovanj in pretiravanj.

Zena enega najmočnejših avtomobilskih producentov je dejala ob tej priliki svoji sosedu:

»Veste, draga moja, povem vam svoj recept, kako najbolje ohranite dragulje. Brilljante čistim redno s saimiakom, smaragde s škotskim viskijem, rubine s starim bordojem in safirje s svežim mlekom!«

»Oh,« je dejala vzvišeno sosedu, »jaz si tega dela sploh ne naprtim! Če so moji dragulji prašni, jih enostavno vržem proč...!«

Trije pljani ameriški vojaki se vračajo v svojo kasarno nekje v Nemčiji. Le s težavo ubirajo pot, ko jih ustavi član ameriške Rešilne Armade — nekakšne vrste pastor:

»O, boys! Le kako se morete tako napiti! Ali ne veste, da alkohol človeka degradira!«

»To nam nič mar,« je dejal najbolj trezen med vojaki, »saj smo tako samo navadni vojaki!«

V nekem bernskem časopisu je izšel naslednji oglas: Izgubil sem denarnico s 3000 franki, fotografije in izkaznice. Fotografij in izkaznic ne potrebujem, prosim pa poštenega najditelja, da mi vrne denar, ker mi je drag spomin.«

Po cvetu iz slovenščine

— Aha! Sedaj vas pa imam! To ste bili torej vi, ki ste podnaslovili film »To je moj sin!«

ČE NOGOMETAS SANJA

POENOSTAVITEV ADMINISTRACIJE

Mlad karikaturist prinese pet šaljev risb v uredništvo »Totega«.

»Prosim,« pravi uredniku, »tu je to... tukaj tale risba... in ta... toda oprostite, ali se res nad nobeno ne morete smejati?«

»Ne bodite hudi,« se opravičuje urednik, »toda imam zelo malo časa. Na koncu se bom smejal za vseh pet hkrati...«

ČE BI BIL

— Če bi jaz bil tako bogat kot cesar! je vzdihnil Ribničan, bi nobenega rešeta ne prodal izpod treh kron!

PO POVRATKU S SLUŽBENE POTI

»No, France, to pa res ni olikano! Gospa Sonja bi tudi rada slišala kaj o tvojem potovanju v Parizi!«

OBZIRNOST

Mark Twain je nekoč pripovedoval tole zgodbo:

Mr. Stiggins je padel z mosta v vodo in utonil. Treba je bilo poslati nekoga k njegovi ženi, da bi jo obzirno pripravil na to novico. Javil se je Bob Rubble, ker da pozna hišo in bo ubožici tudi obzirno povedal žalostno vest, je dejal.

Bob je na vratih pozvonil in neka ženska mu je odprla.

— Ali stanuje tukaj vdova Stiggins?
— Ne, vdova Stiggins ne, pač pa gospa Stiggins. In to sem jaz.

Bob pa je zaklical:
— Staviva sto dolarjev, da ste vi vdova Stiggins...!

VSAK ZAČETEK

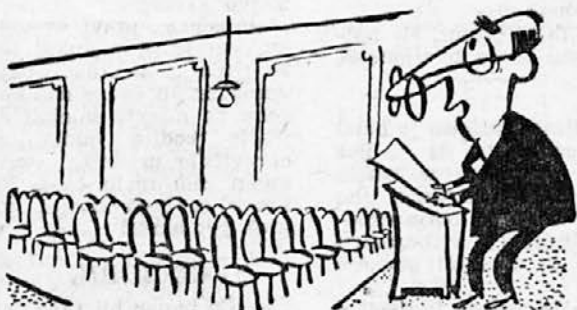
Barona Rotschilda, znanega multimilijonarja in bankirja, so opozorili, da mu je tatič ukradel v gneči robec iz žepa.

»ustite ga, naj gre!« je dejal Rotschild, »vsi smo začeli z malim!«

DOMAČI ČUDEŽI

Mariborski »ezelek« brez svojih običajnih prebivalcev.

Predavanje, na katerem ni bil nihče zaspan...

Državljanica, ki je spričo novih taks na pse izjavila: »Moj Fifi pa ni čuvaj!«

JE VSE ZAMAN

Mladi operni dirigent pozikša z orkestrom svoje novo delo. Pri enem pasusu nikakor ne gre dovolj dobro. Vedno znova mora dirigent prekiniti in začeti od te in te številke, dokler se ne oglasi stari koncertni mojster:

»Je vse zaman! Saj se spomnite — to mesto nam že pri 'Aidi' ni šlo!«

KRITIKA

»Si poslušal včerajšnji koncert našega mladega kolega? Nekaj zanimivih momentov je bilo v njem!«
»Da — toda še več dolgočasnih ur...«

PSIHOLOGIJA

Človeka najbolj presodiš po tem, če pogledaš njegovo knjižnico, kakšne knjige bere. Še boljše sliko dobiš, če najdeš tam tudi kakšno knjigo, ki si jo je sposodil pri tebi in ti jo »pozabil« vrniti!

CAST KOMUR CAST

Na vasi so imeli praznik. Velik praznik, ki ga je počastil celo vidni javni delavec — sin domače vasi.

Bil je lep sprejem in tudi govorov ni manjkalo. Končno opazi gost tudi vaško godbo, ki je molče stala ob strani.

»Oho!« je dejal presenečen. »Kaj to je?«

»Seveda imamo!« je dejal njegov spremljevalec, »toda danes ji vam na čast ne dovolimo igrati...!«

MODERNA TOALETA

Oče gleda hčerko, kako si oblači moderno plesno obleko:

»Draga moja — ali si potegneš to obleko višje gor — ali pa se umiješ nižje dol...«

OPERNI DIREKTOR V RESTAVRACIJI

— Oprostite, tovariš natak, ali je ta zrezek resnično svež, ali je samo na novo naštudiran?

Mariborčani, ne čudite se!

- ČE se bodo naše kavarne kmalu preimenovala v »vinarne«!
- ČE bo Pohorska vzpenjača res zaspala, kljub ali pa zaradi živahne razprave na zadnji seji MLO!
- ČE bodo na Glavnem trgu manjkajoče občestne kamne nadomestili z novimi!
- ČE boste še to leto videli viseti perilo z oken nove stavbe na Glavnem trgu (obljubljeni roki — kje ste!!!).
- ČE si kak direktor najame tajnico, ki ima že čez 30 let!

- ČE bodo stavbo železniškega internata v Studencih zavarovali pred nadaljnjim razpadanjem!
- ČE vam bo ob otvoritvi nova elektrarne na vsem lepem zmanjkali tok!
- ČE bo podjetje »Kurivo« v začetku poletja spet dobro založeno s premogom!
- ČE bomo v trgovinah dobili tako dobro in pristno oučno olje, kot to piše na tablah izven trgovin!
- ČE do konca leta ne odkrijejo še kakšne gospodarsko-reklamne afe-re à la »Rog«!

Vohljačeve iz Ptuja

Končno! Prižgala se je luč, ki jo čakam že pol ure. Upajmo, da bo... (Figo bo! Ugasnila je in zopet sem moral čakati deset minut.) Upajmo torej, da bo zdaj gorela. S to ptujsko elektriko so velike težave. Za človeka s slabimi živci je bolje, da gre ob mraku spat, ker drugače ne zdrži sunkov teme, ki zajemajo vsak večer naše mesto. Luč gori in... (Ugasnila je za četrto ure.) To sem tudi mislil povedati: gori in ne nadoma ugasne. Če kaj bereš, če pišeš, ali pa kaj drugega počenjaš, te ob vsaki zatemnitvi zgrabi sveta jeza. Ne čudim se nekemu upokojujencu, ki je v navalu jeze razbil žar-nico, demoliral električni števec in si kupil hlevsko leščerbo, ki je... (To je pa od sile! Zopet je bil zatemnitveni sunek.) Res, zdaj mi je žal, da tudi jaz

nimam hlevske leščerbe! Kakor je videti, ne bom končal nocoj svojega poročila. Mislim sem poročati, kako se pred blagajno mestnega kina dogajajo

dramatični spopadi, kakor da bi se tam za okencem delil kakšen skriven dobiček, kot je to res... (Sreča, da imam mirne živce! Sicer pa je to ugašanje luči tudi koristno. Človek ima čas za premislek in potem ne nadaljuje pisanja.)

Če ni dovolj električne energije, bi lahko naredili tako kot zadruga v Podgorcih, kjer pustijo, da se stara sol nabira za tri prste na debelo v sodu za sol. Baje so tam vsi artikli od petroleja do krušne moke medsebojno pomešani, samo metle ne premorejo. Morali bi naročiti vsaj eno in malo pomesti tisto svinjarijo v tej... (Na zdravje! To pišem v popolni temi.) Zdi se mi, da luči sploh ne bo. Se podpisati se ne morem. Čakal bom luč...
Martin Vohljač, upokojujenec (podpisano zjutraj pri bellem dnevu)

»Prosim, tovariš iz spodnjega nadstropja, mi nimamo ničesar proti temu, da tako navdušeno poslušate prenos nogometne tekme, edino na naša tla bi pri svojih izrazih veselja že morali paziti...!«

SERENADA CESTNI RAZSVETLJAVI

(Prosto po Prešernu)

Luna sije, kladvo bije pozne nočne ure že. Na Obrežni cesti v noči luči cestne ne goré.

Sredi dneva pridri gledat, kako lepo jaz gorim. A ponoči me pri miru pusti, takrat sladko spim.

Up mi dvigni, z roko migni in svetlobo vključi že. Nehaj svetiti! Sredi dneva, da ne počim srce!

RESNIČEN ČUDEŽ

Nekdo se je hvalil:

»Da sem še živ, je resnično čudež. Enkrat sem že padel z letalom v vodo in drugič zletel s podmornico v zrak...«

STOPNJE SIMPATIJE

Dramatik Ferenz Molnar je imel dva sistema za odpravljanje neprijetnih obiskov. Enim je dejala njegova tajnica:

»Gospod Molnar ni doma!«

Druga, ki mu niso bili preveč pri srcu, pa je odpravljala:

»Gospod Molnar je pravkar odšel. Če pohitite, ga morda še ujamate...«

DOMISLEK

Nadzornik je prisostvoval pouku in postavljajl dijakom vprašanja! Med njimi je bilo tudi takšno, da bi moral dijak odgovoriti »planina Plešivica«. Da bi pomagal dijaku, je pokazal na lastno glavo, ki je bila že precej plešasta. Dijak se je v trenutku spomnil in zmagoslavno dejal:

»Ušja gorat!«

PAMETEN OTROK

Učitelj se obrne k razredu:

»No, otroci, vprašajte me nekaj, kar vas zanima! Odgovoril vam bom na vsako vprašanje.«

Janezek vstane:

»Tovariš učitelj, če bi sedeli v blatu, ki bi vam segalo do vratu, mi pa bi vas obmetavali s kamenjem, ali bi se sklonili...?«

BREZ BESED

VARUJMO
GOZDOVE
PRED
POŽARI!

Štefove bridke izkušnje

»Zejen sem!« si je dejal Štef, doma tam nekje v Halozah, ko je stopil v Mariboru iz vlaka in pogledal okrog sebe, kje kaj bog roko ven moli.

Pa ni bilo nič podobnega videti — le napisov vseh vrst je bilo toliko, da joj! INFANTIN, THAUMA, RHEUMIN in še vrsta drugih — vseh Štef še prebrati ni znal!

»Čudno učeni so ljudje tu v Mariboru,« je momljal Štef sam zase, ko jo je rezal od kolodvora tja, kamor je šlo največ ljudi. »Vse vrste napisov si izmislijo, samo da bi ubogega Halozana znoreli,« je še mrdoval, potem pa se ogledoval naprej.

»Nekje mora tisto biti, kjer oštriji ljudi plahatajo!« si je trmasto ponavljal, »pa naj rečejo temu kakor že bodil! Saj menda niso vsi v Mariboru pri svetli vojski, da bi jo strelali!« In je ogledoval še kar naprej napise nad vrati, če bi le ne bilo kje kaj domačega.

MERKUR, UNIVERZAL — Štef se je popraskal s prostó roko pod klobukom — le kakšna so to imena! Pa tamle — zgoraj piše OLIMPIA — prodajajo pa navadne škarpetle, in tam, pogledajte, zemlje in kruh pa kar pri PIRAMIDI!

Štef je majal z glavo in potihem klel. Ne da bi bil proti — o, ne! Le zamalo se mu je zdelo, da je ni pi-jače naprodaj v tako velikem mestu kot je Maribor in kakor nalašč takrat, ko se Štef tako žejen pripelje sem!

»Aha!« se je tedaj nenadoma razveselil Štef, »zdaj smo pa skupi! Kdor išče, ta najde!« si je še dejal in se ustavil pred velikim oknom, za katerim je bilo lepo zloženih in postavljenih morje steklenic, velikih in majhnih, belih in pisanih. Kjer so steklenice, tam je tudi pijača — to je vedel Štef iz izkušnje in zato se je pošteno zagledal v to okno.

»Aha!« je dejal nato Štef še enkrat in si z dlanjo obrisal oči. Kajti od vsega, kar je videl, ni razumel niti drobtine: OLD JAMAICA RHUM, CREME DE CACAO, MENTA COLA, BRANDY MEDICINAL, CREME D'ABRICOT, MARASCHINO, LIQUER SURFINE DE OEUFS, TRIPLE SEC, DALMATIA CORDIAL... »O, mat' kurja!« je vzdihnil Štef, ko je črkoval te zapletene napise, »kaj so vse naredili iz teh lepih steklenic! Ko da bi ne imeli dovolj domačega in poštenega vina in sadjevca — za bolezen in mraz pa žganja!«

Globoko pobit je šel Štef dalje. Spet je pogledal v izložbo: CITRON VAFLI, DANUBIUS KEKSI, STAR KAVA, SUPER ČAJ. — »Oj, ti strela, til! Od česa neki Mariborčani živijo?« se je spraševal Štef. Le poglej si: STOCK

CHOCOLAT DE MENAGE, EXTRAIT DE TOMATES, TOSCA, KI-KI, KARAMEL!

Štefu je postajalo počasi nerodno in črna slutnja se je začela nabirati v njem. »Ti strela gromska!« je zagodrdel, ko je videl, da milu pravijo ELIDA FAVORITE, SAVON CITRON, SAVON LANOLINE, FLORIDA SPECIAL in kaj še vse! In tiste stekleničke z EAU DE COLOGNE in PARFUM SPECIAL in vrečice s SHAMPOO in podobnimi vragolijami — le čemu je vse to dobro!

Vtem je prišel mimo trgovine z manufakturnim blagom. Toda na izložbenem blagu so prav tako čudni napisi: KAMGARN, GABARDIN, MONTGOMERY, TROPICAL, POPELINE, NYLON, PERLON, KULI... Edino cene so se mu zdele nekako domače!

Štef je snel klobuk in si obrisal potno čelo. »Zlomek, kako vroče je postalo tu v Mariboru!« je zamrmral v brado, ko je strmel nekaj oken dalje v okroglo in štrioglate škatle s tajnstvenimi napisi LUNSHEON MEAT, MACKEREL, HAM EXTRA FINE... »Nič ne rečem!« si je dejal, »slike so videti lepe!« ter požrl slino, tako da se je k žeji pridružil še glad. K sreči je kmalu nato zagledal hišo z velikimi okni, za katerimi je videl stati mize, za mizami pa sedeti ljudi, ki so veselo jedli in pili. »To bo pravo!« si je mislil Štef — nato pa naglo odšel mimo, ko je videl velik in lep napis ASTORIA. Tako naglo je šel mimo tega zagonetnega napisa, da ga niti razstavljene slaščice v oknu tam blizu niso zmotile — posebno, ker je videl na oknih napise: DANCING, PATIS-SERIE!

»No, končno!« je nato ves srečen vzdihnil — kajti nad nekimi vrati je zagledal vendarle lep slovenski napis SLAŠČICARNA. »To bo vendarle nekaj, si je hrabro dejal in zavil skozi vrata. Postavil se je in čakal, da pride na vrsto, pri tem pa poslušal, kako naročujejo ljudje te razne sladke igračke. Poslušal, poslušal in vedno bolj se mu vsiljuje zopet tista zla slutnja od prej. MIGNONE, KREMSNITE, PRINCESKRAFNE, SAMROLE, ROLADE, VANILISNITE... — to so naročevali ljudje in Štef se je v trenutku odločil in kot bi mignil obrnil ter jo ucvril nazaj, odkoder je prišel, pri tem pa besno momljal:

»Prekleti ajzenponi! Pa me je ta zlomek črni potegnili nekam v Avstrijo, če ne še kam dalje — namesto v Maribor, za kamor sem karto kupil in plačal! Saj pri samih teh tujih besedah in napisih in imenih vendar ni mogoče, da bi bil doma kje v Sloveniji!...«

CIKLAME

Poznamo odhod na dopust in poznamo prihod z dopusta. No, pred dnevi je cvetličarko obiskal gost z zahtevo:

»Rad bi kupil tri lončke ciklam.«

»Mi je zelo žal, toda ciklame sem razprodala. Vzemite hijacinte, tako lepe so!«

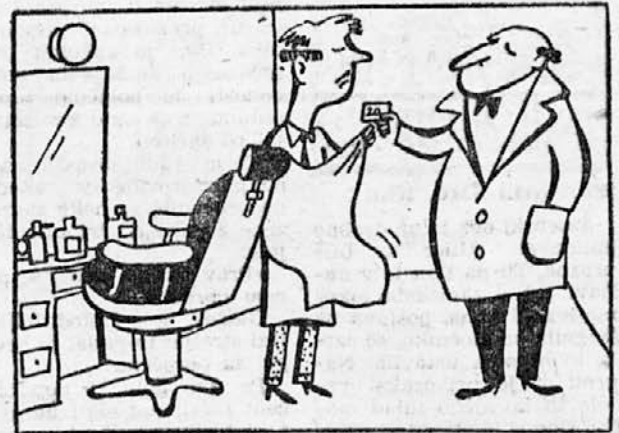
»Nemogoče! Jutri zjutraj se vrne z dopusta moja žena. Obljubil sem ji, da bom njene ciklame pridno zalival...«

NEPREVIDNOST

»Moja zibelka je stala tik ob morju!«

»Oh, da — kako neprevidne so včasih matere...!«

Dve redki sliki

ali: Natakar, ki je odločno proti napitnici!

in: Brivec, ki je odločno proti napitnici!

Nekaj soboških cvetk

ALI ZE VESTE...

... da bodo pričeli zopet z delom v nedograjeni kino dvorani, ker je baje že dovolj mrzlo, da ne bo zmanjkalo izgovorov;

... da so že našli primeren prostor za denar, nabran za soboški kulturni dom;

... da v Ljudski knjižnici dobiš tisto knjigo, ki si jo sam izbereš, ne pa tiste, ki ti jo da knjižničar! Tudi je ta knjižničar kravo prisegel, da bo uredil seznam knjig v rekordnem času 10 let;

... da bo obračun festi-

vala na razpolago že čez dve leti;

... da je dobil napol zmraznjeni prodajalec časopisov končno topel prostorček — v bolnici;

... da se je nogometaš Željko trdno odločil, da se ne bo več dotaknil steklenice — če bo prazna;

... da so se Sobočani odrekli koruznih žgancev — dokler ne bo zopet koruznega zdroba v trgovinah;

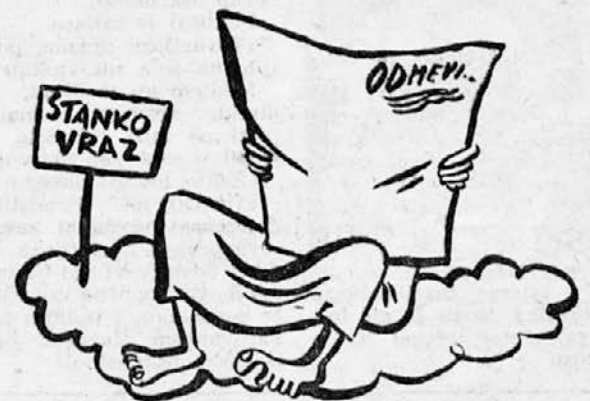
... da je nekdo, ki izkorišča svoj službeni položaj, vendarle pošten, čeprav nekateri trdijo, da je nepošten...

Na pošti okrog prvega...

»In preden zaprem, bi vam rad prisrčno čestital k potrpežljivosti, ki ste jo pokazali pri čakanju...«

Odmevi na Odmeve

— No, vendar sem prodir z Ilirizmom!

ZMAGALI SMO, KER ...

Jesenski dež je na drobno naletaval. Ulice so bile prazne. Tu pa tam je v daljavi rezko zapiskala lokomotiva. Temna postava je švignila po pločniku, se ozrla in hipoma ustavila. Naproti ji je prikorakal veselo in korajžno mlad moški. Obe silueti sta se ustavili, izmenjavali nekaj besed in zopet izginili.

Bralec je morda uganil, da je bil prvi trener Branika Dragičević, poročen moški, ki se mu je mudilo domov, kajti bila je že osma ura zvečer, drugi pa Zelezinger, še svoboden neporočen mladenič.

Intelligenten bralec je morda tudi že pravilno sklepal, da sta se obe silueti zmenili za nogometno tekmo Poročeni:Neporočeni.

V nedeljo so se zbrali poročeni na igrišču — jasno — točno ob dogovorjenem času. Neporočeni so pa nekoliko zamudili in so zaradi tega žene poročenih že pred tekmo razširjale med gledalci krilatico, da mora biti moški, ki hoče biti poln, poročen.

Prvič v svojem življenju sem videl, da so si bili poročeni gledalci — Branikovi in Zelezničarji — edini. Pod nadzorstvom svojih žena so krepko in po taktu navijali za poročene

Mariborski šport v senci ljubljanskega

V ljubljansko-republiškem časopisu je mariborski šport bil osumljen, da se senci v senci ljubljanskega športa.

Sence ljubljanskega športa na telesu mariborskega športnika, ki se je nič hudega sluteč vlegel v to senco.

Ekipa poročenih je pokazala, da se da tudi borbenost stremenirati in je v tem oziru prekašala nasprotnika. Čim je kakemu poročenemu zmanjkalo borbenosti, je pogledal proti publikli in je nato kar zdirjal po igrišču.

Ko je sodnik dosodil prvo enajstmetrovko v škodo neporočenih, so neke zagrizene ženske na tribuni dejale:

»Prav jim je, zakaj se pa niso poročili!«

Gajšek je v škodoželjni jezi streljal in padel je prvi gol za poročene.

Po tem голу so neporočeni začeli napadati naravnost histerično. Toda poročeni — vajeni tega — so te napade hladnokrvno odbijali in končno zmagali.

Najtežjo nalogo je imel sodnik, ki ni mogel biti nepristranski, kajti samo dve možnosti sta: ali si poročen, ali pa neporočen. Izgleda, da je sodnik bil poročen, kajti zmagali so poročeni.

Glede novinarja B., ki je v »Večeru« opisal tekmo, si nisem na jasnem, ali je poročen ali ne. Lahko bi bil poročen, ker je napisal, da je imel neporočeni Petrovič »glavo na pravem mestu«. Poleg tega se je še podpisal le z začetnico.

Po tekmi se je zgodilo ravno nasprotno kot običajno: poročeni — zmagovalci so odšli disciplinirano domov, neporočeni — poraženci pa so v restavraciji slavili svoj poraz.

Naslednji dan sem govoril s poročenimi. Rekli so mi, da bodo drugič napovedali neporočnim boksarski dvoboj. Upajo, da bo v boksu njihova zmaga še večja, ker v nogometu nimajo toliko treninga kot v boksu.

Izjave po tekmi:
Dragičević: »Zmagali smo, ker smo srečno poročeni!«
Plaznik: »Zmagali smo, ker smo srečno poročeni!«
Gajšek: »Zmagali smo, ker smo srečno poročeni!«

SKRB ZA ČLOVEKA

Direktor zavoda za socialno zavarovanje je prebledel. V rokah je imel statistiko bolezenskih primerov.

»To je vendar nemogoče! Deset odstotkov bolnih! Naš zavod bo vendar finančno propadel! Kako bomo plačevali oskrbnino?«

Poklical je tajnico.
»Tovarišica, prosim, pošljite mi šefa zdravnika!«

Medtem ko je čakal, je direktor nervozno bobnal s prsti po mizi. Kmalu je stopil v sobo šef zdravnik.

»Zelite, tovariš direktor?«

»Tovariš šef! Pomislite, bolezenski izostanki zavarovancev so narasli že na deset odstotkov! Saj ne bomo mogli finančno vzdržati, če bomo morali tolikim zavarovancem plačevati bolezensko oskrbnino!«

»Kaj pa hočemo storiti? Morda bo res, da smatrajo zdravniki že vsakega simulantla za bolnega!«

Direktor zavoda in šef zdravnik sta o tem problemu diskutirala tri polne ure, toda rešitve ni bilo.

Naenkrat pa je šefu zdravniku nekaj šinilo v glavo.

»Nekaj bom poskusil!« je dejal direktorju.

»Kaj pa?«

»Zaenkrat vam še ne morem povedati! Čez en mesec bova govorila dalje!«

To je dejal in se poslovil od direktorja

Minil je mesec. Direktor je vzel nekega dne v roke statistiko in onemel: bolezenski primeri so padli od deset na dva odstotka.

»Nemogoče!« je dejal direktor in dal poklicati šefa zdravnika

»Kako to, da ste uspeli tako hitro znižati odstotek bolnih?« ga je vprašal direktor, ko je vstopil.

»Popolnoma enostavno! Igrišče z obvezanimi izpah-Najel sem dva zdravnika, ki sta člana upravnega odbora nogometnega kluba!«

»? ? ? ?«

»Nič se ne čudite! Veste, ta dva zdravnika sta se navzela duha upravnih odborov nogometnih klubov, ki pošiljajo nogometnaše na

— Veš, tista tanka palica mi je pri skakanju že pri najmanjšem dotiku padla na tla ...!

njenimi rokami, z bandažiranimi zlomljenimi nogami in tako dalje!«

Direktor je prebledel. Spomnil se je nogometnih tekem in bil prepričan, da po vsem tem gotovo marsikateri delavec stoji ob stroju z izpahnjeno roko ali izvinjeno nogo, kajti če bi upravni odbori naših nogometnih klubov imeli v rokah Zavod za socialno zavarovanje, bi bolezensko zavarovanje sploh odpadlo.

Seveda, kolikor bi smatrali zavarovance kot nogometnaše, ki morajo igrati za klub nogometno tekmo.

Poslikano ZELJE

SPOMINI

Lojze in Franca sta že dolgo poročena. Tako dolgo, da že obujata spomine na tiste lepe čase, ko sta se spoznala.

»Se spominjaš, Lojze, kako si takrat sedel v slaščičarni pri sosednji mizi, me samo gledal in se nisi upal niti spregovoriti? Celi dve uri je trajalo, preden si zbral dovolj poguma in me nagovoril!«

»In kaj sem takrat dejal?«

»Dejal si: Hudiča, gospodična, apetit pa imate, apetit ...!«

ČIGAV OTROK JE TELE?

»Vi, Markuc, sedaj pa kar priznajte, katero tele vam je pomagalo pri tej nalogi?«

»Tovariš profesor, vaš sin!«

TEŽAVE

»Nekako slabo izgledate zadnje čase!«

»Ni čudno! Moja jetra niso v redu, želodec mi nekaj stavka, noge so mi otečene, glava me boli in vrat imam natečen. Pa tudi jaz sam se ne počutim prav dobro ...«

SLUŽBENO POROČILO

»...ko sem pri svojem drugem obhodu naletel na sumljivega moškega in ga opozoril na nezakonitost njegovega postopanja, mi je ta odgovoril, da naj grem v ... Ko se je to zgodilo, sem ga aretiral...«

BARITON

Operni baritonist bi se rad poročil z lepim dekletom. Ko je govoril z dekletovim očetom, mu je ta dejal:

»Najprej sem bil proti temu, da bi se poročila moja hči z vami. Slišal sem marsikaj o vašem lahkoživem življenju in ženskih zgodbicah — in razumeti morate, da človek ne da rad svoje hčere ženskarju za ženo. Toda zadnjič sem vas videl v »Don Juanu«. Imejte mojo hčer. Kajti vi niste prav nikak Don Juan!«

UJEDLJIVOST

Zelo kosmat možakar pride k brivcu. Ko ga prične brivec milliti, začne možakar pogovor:

»Ali me niste že zadnjič brili?«

»Mislim, da ne, kajti jaz sem tukaj še!« pol leta!«

— Tako, dragi, sedaj še naglo en poljub! Samo pohiti, ker čez eno uro že pride moj oče domov!

A N E K D O T

O ZLATI GJUNGJENAC

Neki povprečni režiser je zaklical Zlati Gjungenjac, ki je bila tedaj že evropsko znana: »Zakaj ne napravite takole!«

Zlata pa mu je skromno odgovorila: »Vidite, ko pa nisem tako velik umetnik kot vi!«

Neki častilec je med odmorom poiskal Zlato Gjungenjac v garderobi. Prav tedaj, ko jo je poklical in spicent, jo je vprašal:

»Kako se počutite, gospa?«

»Joj, kilčejo me! Vam bom z odra povedala!«

Pred dobrim letom sreča umetnico neki znanec in jo vpraša:

»Kako je, gospa profesor?«

»Stanovanje sem dobila!«

»Stanovanje, vendarle! Kaj niste nič veselil?«

»Ne, Levar je moral umreti zato.«